საქართველოს ძლიერებას გაუმარჯოს!

ლეჩხუმი

გაზეთი გამოდის 1933 წლიდან

რაიონის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

№ 38 (6584) 30 სექტემბერი ხუთშაბათი 1998 წელი

რაიონულ საკრებულოში

საგანგებო წესების გამოცხადების გამო

მძიმე დღეები უდგას მრავალტანჯულ მრავლის მომსწრე საქართველოს! არ იქნა და არ დამყარდა მშვიდობა! მის ცის ქვეშ ძმამ ძმაზე აღმართა ხელი! იღვრება უდანაშაულო ადამიანთა სისხლი! რითაც სარგებლეს აფხაზმა ექსტრემისტებმა! დაარღვიეს სოჭში ხელმოწერილი სამმხრივი ხელშეკრულება, რითაც დროებით იყო შეწყვეტილი ცეცხლი აფხაზეთში, და 17 სექტემბერს დილით დაიწყეს იერიშები, კვლავ გაჩაღდა ბრძოლები სოხუმისა და ოჩამჩირის დასაუფლებლად. იწვის და ნადგურდება ხალხის შექმნილი სიმდიდრე. მტერმა მიაღწია საწადელს. გარეშეთა და შინაურთა თანადგომით 27 სექტემბერს დაიკავა სოხუმი. ახლა! როგორც საინფორმაციო წყაროები იუწყებიან, მთავარი საკითხია მშვიდობიანი მოსახლეობის თუ სხვათა ევაკუაცია, რაც კიდევ უფრო ართულებს მდგომარეობას რესპუბლიკაში.

აფხაზეთის ეს ცხარე დღეები დაემთხვა რესპუბლიკაში საგანგებო წესების გამოცხადებას, რაც ლოგიკური ღონისძიებაა, იგი ითვალისწინებს რესპუბლიკის მთელ ტერიტორიაზე მოქალაქეთა უშიშროებისა და საზოგადოებრივი წესრიგის უზრუნველყოფას, ვითარების ნორმალიზაციას, კანონიერებისა და მართლწესრიგის აღდგენას.

საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე საგანგებო წესების გამოცხადების შესახებ სახელმწიფოს მეთაურის ბრძანებულების შესაბამისად საგანგებო წესების დაცვის ორგანიზაციისათვის ჩვენს რაიონში შეიქმნა შტაბი. რაიონის საკრებულოს გამგებლის აკაკი პირველის თავმჯდომარეობით, რომლის შემადგენლობაში შეყვანილი არიან რაიონის პროკურორი ალთანდილ ძაღლაძე, შინაგან საქმეთა რაიონული გახყოფილების უფროსი ომდარ ახვლედიანი, რაიონის საძღვედრო კომისარი კობა კოპალიანი, საინფორმაციო-სადაზვერვო სამსახურის ცაგერის განყოფილების უფროსი ოლეგ ბენდელიანი.

28 სექტემბერს რაიონული საკრებულოს სხდომათა დარბაზში გაიმართა ქალაქის წარმოება-დაწესებულებათა ხელმძღვანელების, აქტივის შეკრება, რომელიც მიეძღვნა რესპუბლიკის ტერიტორიაზე საგანგებო წესების გამოცხადებას. შეკრება შესავალი სიტყვით გახსნა რაიონული საკრებულოს გამგებელმა, შტაბის თავმჯდომარემ აკაკი პირველმა. მან ილაპარაკა აფხაზეთში და მთლიანად საქართველოში შექმნილ ვითარებაზე, სადღეისო ამოცანებზე.

შეკრებაზე აზრი გამოთქვეს ავთანდილ მაღრაძემ, ომდარ ახვლედიანმა, გულნაზ კოპალიანმა, გურამ ყურაშვილმა, მურმან თოთაძემ, ოტელო მდივანმა, კარლო კვირკაშვილმა და სხვებმა.

შეკრებაზე აღინიშნა, რომ სახელმწიფოს მეთაურის ბრძანებულება საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე საგანგებო წესების გამოცხადების შესახებ დიდი ამოცანის წინაშე აყენებს დღეს ყველას. მართალია, ამ მიმართულებით უკვე გატარდა გარკვეული ღონისძიებანი, მაგრამ იგი საკმარისი არ არის. რაიონის ტერიტორიაზე შემოსასვლელი ოყურეშში პიკეტირებულია პოლიციის ძალა. ასევე შემოღებულია პოლიციის მუშაკთა და ქალაქის წარმოება-დაწესებულებათა აქტივის ჯგუფების მორიგეობა ქალაქში ღამით და სხვა.

შეკრებაზე ხაზი გაესვა მოსაგვარებელ საკითხებს და არსებულ ნაკლოვანებებს. კერძოდ, პიკეტები მოსაწყობია ალპანასა და ქორენიშის ბოლოს. შემოღებული უნდა იქნას ყველა წარმოება-დაწესებულებაში სადღეღამისო მორიგეობა, მეტი მუშაობა უნდა გატარდეს უნებართვო იარაღის ამოსაღებად, მეტი ახსნა-განმარტებითი მუშაობა საჭიროა იარაღის მფლობელებმა თვითონ მიიტანონ პოლიციაში და ხელწერილით ჩააბარონ.

მკაცრად ითქვა წარმოება-დაწესებულებებში შრომის ორგანიზაციისა და დისციპლინის დაცვაზე, რომ იგი დღეს არავითარ კონტროლს არ ექვემდებარება, სამუშაო საათებში როდის უნდა, მაშინ მიდის

(დასასრული მე-3 გვ).

საგანგებო შეკრებაში

წინადადება მიეცა

ცაგერის რაიონის საგანგებო შტაბის სხდომამ განიხილა საკითხი-საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე საგანგებო წესების გამოცხადების შესახებ საქართველოს სახელმწიფოს მეთაურის ბრძანებულების განხორციელების ღონისძიებათა თაობაზე. რესპუბლიკასა და რაიონში შექმნილი მძიმე პოლიტიკური და კრიმინოგენური მდგომარეობიდან გამომდინარე საგანგებო შტაბმა დაავალა ქალაქ ცაგერის და სოფლების საკრებულოების გამგეობათა თავმჯდომარეებს 3 დღის ვადაში შექმნან მოხალისეთა ჯგუფები თავიანთ სამოქმედო ტერიტორიაზე წესრიგის დაცვასა და ატრულირებაში მონაწილეობის მისაღებად. პოლიციასთან ერთად შეამოწმონ დოკუმენტები საკონტროლო პუნქტებსა და მოქალაქეთა მასობრივი თავშეყრის ადგილებში, მოაწყონ რეიდები, პირადი გასინჯვები, ნივთებისა და სატრანსპორტო საშუალებების შემოწმება საპასპორტო რეჟიმის დამრღვევი და სხვა საეჭვო პირების გამოვლენისათვის.

საგანგებო წესების მოქმედების პერიოდში სახელმწიფო და საზოგადოებრივი დაწესებულებების, სახელმწიფო და კერძო საწარმოების ნორმალური ფუნქციონირების დასაბრკოლებლად არეულობათა თავიდან აცილების მიზნით აკრძალა მიტინგების, დემონსტრაციების, გაფიცვების და სხვა აქციების მოწყობა.

რაიონის სანიტარულ-ეპიდემიოლოგიურ სამსახურს (ჯ. ყვირილიანი) და ვეტსამსახურს (ი. ჩხეტიანი) დაევალა მიიღონ მკაცრი ზომები რაიონის ტერიტორიაზე სანიტარული წესრიგის დამყარებისათვის და ცხოველთა და ავადმყოფების გავრცელების აღსაკვეთად. სისტემატურად შეამოწმონ სასმელი წყლის და საკვები პროდუქტების საიმედოობა. საჭიროების შემთხვევაში წამოაყენონ წინადადებები საგანგებო შტაბში საკარანტინო ღონისძიებების შემოსაღებად.

აიკრძალა მუშა-მოსამსახურეთა სამუშაოდან დათხოვნა საკუთარი სურვილით, საპატიო მიზეზით დათხოვნის შემთხვევის გარდა.

რაიონის კავშირგაბმულობის კვანძი გადაყვანილ იქნას განსაკუთრებული მუშაობის რეჟიმზე და უზრუნველყოს სისტემატური საქალაქთაშორისო და შიდასარაიონო კავშირები ქალაქთან და რაიონის საკრებულოების გამგეობებთან.

რაიონულ გაზეთ „ლეჩხუმის“ რედაქციას დაევალა სრულად დაიცვას პრესისა და ინფორმაციის საშუალებების შესახებ კანონის მოთხოვნები, არ დაუშვას პრესაში ისეთი მასალების მოთავსება, რომელიც ეწინააღმდეგება სახელმწიფო ინტერესებს.

რაიონის პოლიციის განყოფილებამ, საინფორმაციო-სადაზვერვო სამსახურმა პროკურატურასთან ერთად უნდა განახორციელონ ზომები დანაშაულის ჩადენაში ეჭვმიტანილი და ძებნილი მოქალაქეების დაკავებისათვის.

წინადადება მიეცა რაიონში უნებართვო საბრძოლო იარაღის მქონე პირებს სამი დღის ვადაში იარაღი ნებაყოფლობით ჩააბარონ პოლიციის განყოფილებას. წინააღმდეგ შემთხვევაში მათზე გატარდება კანონით გათვალისწინებული უმკაცრესი ზომები.

საპასპორტო რეჟიმის დაცვის მიზნით რაიონის ტერიტორიაზე დროებით მცხოვრები მოქალაქეები ვალდებული არიან 3 დღის განმავლობაში გამოცხადნენ შესაბამის სოფლის საკრებულოებსა და რაიონის საპასპორტო სამსახურში აღრიცხვაზე ასაყვანად.

გამგეობის ლტოლვილთა სამსახურს დაევალა დაუყოვნებლივ განახორციელოს ღონისძიებები რაიონში მყოფი ლტოლვილების და ხიზნების რაოდენობის ზუსტი აღრიცხვისა და მათი საყოფაცხოვრებო პირობების შექმნისათვის.

შეიზღუდა პურის ფქვილის გაცემა

დღეს რესპუბლიკაში მძიმე პოლიტიკური და ეკონომიკური მდგომარეობაა. არ არის მოსახლეობისათვის საკმარისი რაოდენობით პურის ფქვილი თუ სხვა პროდუქტები. გამომდინარე აქედან რაიონის გამგეობასთან არსებული მოსახლეობის სოციალურ-ეკონომიკურ საკითხთა ხელმძღვანელობისა და კოორდინაციის რაიონულმა კომისიამ გადაწყვიტა, რომ შეზღუდოს პურის ფქვილის გაცემა მოსახლეობისათვის აუცილებელ საჭიროებაზე. პურის ფქვილი გაიცეს მხოლოდ გასვენებისა და ორმოცისათვის სულ 150 კილოგრამი, ხოლო ხელის გახსნაზე, ორმოცზე, შუა სუფრაზე, წლისთავზე პურის ფქვილი არ გაიცემა, ასევე არ გაიცემა ქორწილსა და სხვა სალხინო ღონისძიებებზე.

რესპუბლიკის მთავრობის გადაწყვეტილებით გამომცხვარი პურის ნორმა დღეში ერთ სულზე დაწესებულია ქალაქში მცხოვრებთათვის 400 გრამი, სოფელში 300 გრამი, რაც ფქვილად წარმოადგენს 330 და 220 გრამს. გასვენებისთვის და ორმოცისათვის პურის ფქვილის გაცემა მოხდება ერთდროულად (გამონაკლისი შემთხვევაში ცალ-ცალკე შესაბამისად 100 კგ და 50 კგ) მხოლოდ შესაბამისი საკრებულოს ოფიციალური ცნობით გარდაცვლილის სახელი და გვარის მითითებით, გარდაცვალებისა და დასაფლავების თარიღის ჩვენებით.

ინტერვიუ

არა პურითა ერთითა ...

პირველად ამ სამიოდე თვის წინ შევხვდით და შეხვედრის შედეგი ინტერვიუს სახით გამოქვეყნდა ჩვენს გაზეთში. ბევრს შეიძლება ახსოვს კიდეც ინტერვიუერის, რაიონის პროკურორის გატონ ავთანდილ მაღრაძის გოლო სიტყვები: „მე შეგნებულად ავირჩიე ეს პროფესია და ვერ ვუღალატებ, ვერ ვუღალატებ თუნდაც "სიცოცხლის ფასად". რარიგ მაღალ-ფარდოვნადაც უნდა გეჩვენოთ ისინი, პირველ-ყოვლისა ძლიერ პროფესიულ თავმოყვარეობა-აზე მიუთითებს.

ჩვენი ამუამინდელი შეხვედრა პირვანდელ-საგან იმით განსხვავდებოდა, რომ კონკრეტული კითხვების დასმის საშუალება გვქონდა. პირველი, რითაც შეიძლება ითქვას, დაიწყო მან' გახმაურებული „რაიკავშირის საქმეა". 3 თვეა პროკურატურა ამ საკითხზე მუშაობს და ამ დროის განმავლობაში ჭორის მანქანა გამუდმებით ართავს ტყუილ-მართლის გორგალს. ამ გორგალს ზოგჯერ სენსაციური, ხშირად დაუჯერებელი ამბებიც ასდევს ხოლმე. „გორდიას კვანძის" გახსნა კი არა და არ ჩანს. თუ არ ჩავთვლით რაიკოოპერატივის ხელმძღვანელობის შეცვლას თვეების წინ გავრცელებული ხმების (რაიკავშირის თავმჯდომარისა და სხვა ხელმძღვანელი მუშაკების მიერ თითქოსდა წასვლის შესახებ დაწერილ განცხადებებზე) მიუხედავად, ეს ცვლილებები, ცოტა არ იყოს' უცნაურად ეჩვენა ხალხს.

მაგრამ მხოლოდ პური არ არის ის, რასაც ხალხი ითხოვს. მისი განწყობა ზუსტად შეიძლება გამოიხატოს ფრაზით: ოღონდაც წესრიგი და პური (ან პირიქით) იყოს! როგორც ჩანს, უნებურად ეს განწყობა აისახა ჩვენს საუბარშიც:

—რამ გამოიწვია რაიკოოპერატივის საკითხის გარკვევის ასე გაჭიანურება?

—რაიკოოპერატივის რევიზია ჩვენ Iივლისს დავიწყეთ. თუმცა ფაქტობრივად სამუშაო პროცესი თითქმის ერთი თვის შემდეგ დაიწყო, არ გვინდოდა კიკავშირის წარმომადგენლის გარეშე შევდგომოდით საქმეს. ახლა სამუშაო თითქმის დამთავრებულია და კომისია აქტზე მუშაობს. თუმცა უნდა ითქვას, რომ შეიძლება ამ პროცესშიც გამოვლინდეს ბევრი რამ.

—ვფიქრობ, სანამ ამ საქმეს შეუდგებოდით, წარმოსახული გექნებოდათ სფეროში შექმნილი მდგომარეობის სურათი. რამდენად ზუსტია ეს სურათი?

—წინასწარ მქონდა წარმოდგენილი რაიკოოპერატივში შექმნილი ვითარება—მეთქი. რომ გითხრათ, არ ვიქნები მართალი. როცა ამ საქმეს ვიწყებდი, არ ვიცოდი. რას მივიღებდი. პროკურატურაში მოდიოდნენ ადამიანები. მთელი სოფლები. ჩიოდნენ' რომ მათ წილ პურს (და არა მარტო პურს) ვიღაც ჭამდა... ახლა ბევრი რამ გაირკვა და უნდა ითქვას, რომ მოსახლეობის დაეჭვების მიზეზი ძირითადად განაწილების არასწორი პრაქტიკაა. ამასთან ხალხი რატომღაც დარწმუნებულია, რომ შავი პურის ფქვილი ფონდში არ შედის. სინამდვილეში შავი პურის ფქვილი, რომელიც რაიონის მოსახლეობამ მიიღო, გამოყოფილი ფონდის შემადგენელი ნაწილია და I—II კვარტალში ყველა სოფელს აქვს მიღებული კუთვნილი ფონდი. დოკუმენტები ამას ადასტურებენ. თუმცა ისიც უნდა ითქვას, რომ ხალხი ტყუილად არ აღელვებულა—დარღვევები არის. ზოგიერთი სოფლის მაღაზიას მიღებული აქვს ათეული კილოგრამებით მეტი ფქვილი ან შაქარი, სად წავიდა ეს პროდუქტი, ჯერაც გასარკვევია. ვთხოვ ყველა დაინტერესებულ პირს, რომ თუ მათ არ მიუღიათ I—II კვარტალში ფონდიდან კუთვნილი ფქვილი ან შაქარი, განცხადებით მიმართოს პროკურატურას და ყოველ კონკრეტულ ფაქტს უმოკლეს დროში განვიხილავთ. ვიმეორებ უმთავრესად დარღვევები ეხება განაწილების პრაქტიკას. წლიურს პირველ 6 თვეში მიწერებით გაცემულია 3 ტონა შაქარი და 21,5 ტონა ფქვილი. აუცილებელია ამ მიწერების შეზღუდვა. ერთ-ერთ გამოსავლად მიმაჩნია ის, რომ ნორმირებულ იქნას ე. წ. „ჭირის დღეებისათვის" გამოყოფილი პროდუქტის ოდენობა. ყველას უნდა მიეცეს მხოლოდ აუცილებელი მინიმუმი, და ეს მინიმუმი უნდა დადგინდეს რაც შეიძლება სწრაფად.

ნუ ვიჩქარებთ საბოლოოდ დასკვნის გაკეთებას. ერთი რამ კი უნდა აღვნიშნოთ—ამ საქმეში წარმოუდგენელი ზერელობა და დაუდევრობა სუფევდა...

—რას გვეტყოდით იმ 1017 ტონა პურის ფქვილის შესახებ, რომელიც თითქოსდა წამოღებულია თბილისიდან? ეს რიცხვი დაასახელა პარლამენტის წევრმა ბატონმა მურთაზ ჩაკვეტაძემ, რაც შემდეგ ათასი ეჭვის საბაბად იქცა.

—ეს არის არა წამოღებული, არამედ ფონდით გამოყოფილი და წამოსაღები პურის ფქვილის ოდენობა. სინამდვილეში ამ რაოდენობის ფქვილი არაა ათვისებული.

—როგორ ფიქრობთ, რაიკავშირის ახალი ხელმძღვანელობა შეძლებს მდგომარეობის გამოსწორებას?

—უნდა შეძლოს! მთავარია რაიონული საკრებულოს გამგეობამ იზრუნოს შემოსული ფონდების ნორმალურად განაწილებისათვის. მას შემდეგ, რაც ჩვენმა კომისიამ ზედაპირულად გადაამოწმა ქალაქის მოსახლეობის სიები და ზოგი შესწორება შეიტანა მასში, „გამოთავისუფლდა" 500 კილოგრამამდე პური და თუ მანამდე ცაგერის პურსაცხობის მიერ გამომცხვარი 2,25 ტონა პური მხოლოდ ცაგერში იყიდებოდა, დღეს ამ საცხობში დღე-ღამეში 2,28 ტონა პური ცხვება და ეს პური ქ. ცაგერის, გვესის' ჩხუტელის და ნაწილობრივ ქვედა ცაგერის მოსახლეობასაც ყოფნის. ეს საკმაოდ თვალნათლივი მაგალითი უნდა იყოს იმისა, თუ რამდენად საშურია რაიონის მოსახლეობის შეშმარიტებასთან მიახლოებული სიის დადგენა.

ამასთან აუცილებლად მიმაჩნია მოსახლეობას რეგულარულად მიეწოდოს ინფორმაცია ყოველთვიურად გამოყოფილი ფონდებისა და მათი ათვისების შესახებ.

—საკმაოდ დიდი აუიოტაჟი გამოიწვია ხმებმა „შრომის სახლის" პრივატიზების შესახებ. რას იტყოდით ამის თაობაზე?

—შრომის სახლი პრივატიზებული არ არის. ჩანს, რომ ამგვარი მცდელობა იყო. ჩარიცხულია კიდეც 9 მილიონი მანეთი აგრომრეწვბანკის საშუალებით. მაგრამ, საბედნიეროდ' საზოგადოებრიობამ დროულად აღიმაღლა ხმა და დღეს უკვე გაცემულია განკარგულებები ამ თანხის უკან დასაბრუნებლად. მე საჭიროდ ჩავთვალე მომეთხოვა სოფლის მეურნეობის განყოფილების—აგან (ყოფილი „აგრომრეწვი"), რომ ამ შენობის პრივატიზების საკითხი არ გადაწყდეს პროკურატურის ჩარევის გარეშე. ასე რომ იმედი უნდა ვიქონოთ, მსგავსი მცდელობა აღარ განმეორდება.

—ამას წინათ რაიონულ საკრებულოში ერთ-ერთ თათბირზე მწვავედ დაისვა ხე-ტყისა და საწვავის პრობლემები. სპირებთ თუ არა რეაგირებას ხსენებულ საკითხებზე?

—ნებისმიერი ხელშეკრულება, რომელსაც სატყეო მეურნეობა დადებს სხვა საწარმოებთან რაიონის გარეთ ხე-ტყის გაყიდვის შესახებ, ზედამხედველობის წესით გადმოწმდება პროკურატურის მიერ. რაიონიდან არ უნდა გავიდეს ერთი კუბური მეტრი ხე-ტყე პროკურატურის და ეკოლოგიური(პოლიციის) ნებართვის გარეშე. წინაღმდეგ შემთხვევაში პასუხი მოეთხოვება ყველა თანამდებობის პირს. რაც შეეხება საწვავს, ვფიქრობ' კომისია გაარკვევს ყველაფერს.

—ბოლო ხანებში შეინიშნება მძიმე დანაშაულებათა კლების ტენდენცია, თუმცა' მეორეს მხრივ, ძველი ტემპით გრძელდება სახელმწიფო ქონების ძარცვის პროცესი. ამუამად რა შეიძლება ითქვას პოლიციის მუშაობაზე?

—პოლიცია კვლავ ძველებურად მუშაობს, პროგრესი, სამწუხაროდ, არ იგრძობა არც მისადმი დახმარების ორგანიზებაში. ის, რაც ახლა ხდება სახელმწიფო ორგანიზაციებში და დაწესებულებებში, უნდა აღიკვეთოს ამავე ორგანიზაციების ხელშეწყობით. ყველას შეუძლია დაცვის აყვანა თავის შენობა — ნაგებობებისათვის. უკიდურეს შემთხვევაში მორიგეობა მაინც უნდა დაწესდეს.

—სოხუმში ომის განახლების შემდეგ ნაწილობრივი მობილიზაცია გამოცხადდა თუ არა, 18 ლეჩხუმელი მოხალისე წავიდა ფრონტზე, 18—ვე უარაღო. ლეჩხუმში არ გამოჩნდა არცერთი ავტომატური იარაღი მაშინ, როცა ეს მტრის წინააღმდეგ საბრძოლველად იყო საჭირო. თქვენი კომენტარი—იქნებ არცაა ლეჩხუმში იარაღი?

—ძალზე სამწუხაროა, რომ იარაღის მფლობელებმა კიდევ ერთხელ შეაქციეს ზურგი მამულის მოწოდებას. მათ ჰქონდათ შანსი დაემტკიცებინათ სა ზოგადოებისათვის, რომ ისინიც ფიქრობენ საქვეყნო საქმეზე. იარაღი არის და საკმაოდ ბევრიც. უმჯობესი კი იქნებოდა, ეს იარაღი მტრის წინააღმდეგ ყოფილიყო მიმართული.

ესაუბრნენ

ია ხმელიძე,

მზევინარ ძნელაძე.

ყოველ დღეს და საათს ახალი უგედურება მოაქვს საქართველოსათვის, თითქოს უკულმა დატრიალდა ჩვენი ბედის ჩარხი და ჯერჯერობით ვერავინ შეძლო მისი წაღმა შემოგრუნება. სულ უფრო მძიმდება ჭაპანი და დაწყვეტამდე იჭიმება ნერვები. დღეს ყველამ შეუძლებელი უნდა შეძლოს ამ კოშმარიდან თავდასახსნელად ლეჩხუმელებს აქვთ ახალი პროკურორის იმედი. პროკურორსაც ხალხის თანადგომის ეიმედება. ღმერთმა ქნას, ეს ურთიერთსიმპათია არ განელებულიყოს!

ქალაქ ცაგერში მიმდინარე წლის 15 სექტემბერს ჩატარდა მიტინგი, რომელზეც დაყენებული ხაჭათხებიდან ერთ-ერთი ეებოდა კავშირგაბმულობის მუშაობას, კერძოდ: „14 სექტემბერს რატომ არ ადაიცა რაიონულ საკრებულოდან მიტანილი დეპეშა პარლამენტის მისამართით სახელმწიფო მეთაურის ბატონ ედუარდ შევარდნაძის თანამდებობიდან არ გადადგომის მოთხოვნით".

განვმარტავ, რომ ტექნიკური მიზეზების გამო დაზიანებული იყო სატელეგრაფო ხაზი ცაგერი-ქუთაისი—თბილისი ქუთაისი—თბილისის მონაკვეთზე. დაზიანება მოხდა 14 სექტემბერს 14 საათსა და 55 წუთზე' დაზიანება გასწორდა 15 სექტემბერს 16 საათსა და 30 წუთზე. იმის გამო, რომ გადატვირთული იყო კავშირების ქუთაისის საქალაქთაშორისო სადგურმა ჩვენი ოპერაციკინტრალურ ტელეგრაფთან არ გაატარა დროულად, ამდენად რაიონის საკრებულოს გამგეობიდან 17 საათსა და 40 წუთზე შემოსული დეპეშა გადაიცა ტელეფონით 19 საათსა და 50 წუთზე ქუთაისის ტელეგრაფში შემდგომი დამუშავებისათვის. ტელეგრაფისტმა ი. ახვლედიანმა დროულად მიაკითხა წყალტუბოსა და ლენტეხის ტელეგრაფს დახმარებისათვის, მაგრამ ყარი უთხრეს მათთან შეფერხებებისა და სატელეგრაფო კავშირის გაუმართაობის გამო.

ალბათ ხალხს გაუკვირდა ლენტეხმა რომ გადასცა დეპეშა და ცაგერმა ვერა. საქმე ისაა, რომ ლენტეხს და მესტიას აქვს კავშირი რადიოსარეალო ხაზით და ჩვენგან სრულიად დამოუკიდებელნი არიან.

მიტინგზე სიტყვით გამოსულმა ბატონმა ტრისტან ლეთოდიანმა კავშირგაბმულობის მუშაობა შეაფასა, როგორც უნიათობა და დოყლაპიობა. საქმეში ჩახედავი კაცისაგან მეტი არც იყო მოსალოდნელი.

მართალია, ჩვენი მუშაობა არ არის სახარბიელო, მაგრამ თუ გავითვალისწინებთ დღევანდელ სიტუაციას, კავშირგაბმულობის საშუალებების მასიურ ხელყოფას და სათადარიგო მასალების მიუღებლობას, მაშინ საერთო ასპექტში კუდად ნამდვილად არ ვმუშაობთ. ჩვენ მუშაობას სპეციალისტი და საქმის მცოდნე ადამიანი დამაკმაყოფილებლად შეაფასებდა.

ი. ჭაბუკიანი,

კავშირგაბმულობის ცაგერის საწარმოო სამმართველოს უფროსი.

რეზონანსი

არც ასეა საქმე

საგანგებო წესების გამოცხადების გამო

(დასასრული).

და მოდის საჭიროა წარმოება — დაწესებულებებმა იმუშაოს ჩვეულებრივი რიტმით, საგანგებო წესების შესაბამისად.

შეფერხებებია მოსახლეობის პურით მომარაგების საქმეში, ქალაქში რაც ცხვება პური, იგიც უხარისხოა.

ზამთარი კარს მოგვადგა. ხოლო სკოლების, სკოლამდელი დაწესებულებების, წარმოება—დაწესებულებების შეშით მომარაგების საქმე. გადაუწყვეტელია, ყველა წარმოება—ორგანიზაცია იმიზეზებს ტრანსპორტისათვის საწვავის არ ქონას. აღნიშნული საკითხი ამასწინათ დაისვა. გამოიყო კომისია მიმდინარე წელს საწვავის შემოტანისა და ხარჯვის სისწორის დასადგენად, მაგრამ მას დღემდე არაფერი გაუკეთებია.

კომისიაზე ხაზი გაესვა იმას, რომ დღეს, როდესაც რესპუბლიკაში საგანგებო წესების გამოცხადებული, პოლიციასა და სამართალდამცავ ორგანოებს გვერდით უნდა ამოუდგეს ყველა საკრებულო, დეპუტატი, მოქალაქე. ეს იქნება პიკეტები თუ ქალაქსა და წარმოება—დაწესებულებებში მორიგეობა, ყველამ ერთად უნდა გადავწყვიტოთ რაიონში მოქალაქეთა უშიშროება, უზრუნველვყოთ საზოგადოებრივი წესრიგი.

დღეს რესპუბლიკაში შექმნილი ვითარება ყველა მოქალაქისაგან მოითხოვს გონიერებას, ორგანიზებულობას, ნუ ავყვებით დებოშებს. კვლავ გრძელდება გვარდიისათვის იარაღის შესაძენად თანხების, სურსათის შეგროვება, ყველას პატრიოტული ბალია აქტიური მონაწილეობა მივიღოთ ამ კეთილშობილურ საქმეში.

ვეტერანთა აზრით

28 სექტემბერს განათლების განყოფილების სხდომათა დარბაზში გაიმართა ცაგერის ომისა და შრომის ვეტერანთა შეკრება, რომელიც მიეძღვნა აფხაზეთში შექმნილ მდგომარეობას. შეკრება გახსნა ომისა და შრომის ვეტერანთა რაიონული საბჭოს თავმჯდომარემ ლ. ა. ჩიქოვანმა.

სიტყვით გამოვიდხენ რ. ბაქრაძე, ვ. ხეცურიანი, ს. ფუტკარაძე, ი. რატიანი, შ. ჩხეტიანი, რ. კოპალიანი, კ. სილაგაძე, ი. ყალინაძე და სხვები.

შეკრებამ მიიღო მიმართვა სახელმწიფო მეთაურის ე. შევარდნაძისადმი, რომელიც ქვემოთ ქვეყნდება.

საქართველოს რესპუბლიკის პარლამენტის თავმჯდომარეს, სახელმწიფოს მეთაურს გაგონ ედუარდ შევარდნაძეს!

ძვირფასო ედუარდ! ცაგერის რაიონის ომისა და ოომის ვეტერანებმა დიდი გულისტკივილით აღვნიშნეთ სოხუმის დაცემის აძიავი. 27 სექტემბერი შავ ფურცლად შევა ქართველი ხალხის ისტორიაში. გარეშე მტრისა და მოღალატეთა წყალობით დავკარგეთ უძველესი ქართული მიწა. დიდესი საფრთხე შეექმნა საქართველოს ერთიანობასა და მთლიანობას.

ახლა ძალზე მძიმე დრო უდგას საქართველოს. ამაზე უარესიც გვქონია, მაგრამ სულით არ დავცემულვართ. რწმენა არ დაგვიკარგავს და გვიმარჯვნია კიდეც ქართველი ხალხის ისტორია მწარე დამარცხებათა და სახელოვან გამარჯვებათა ისტორიაა.

ლეჩხუმი საქართველოს ერთ—ერთი პატარა კუთხეა და გამოირჩევა თავისი სახელოვანი საბრძოლო ტრადიციებით. სამამულო ომის დროს ამ კუთხემ ფრონტზე გაგზავნა 7000—ზე მეტი მეომარი. აქედან ნახევარზე მეტი ვეღარ დაუბრუნდა მშობლიურ კერას. დღეს ჩვენი შვილები და შვილიშვილები მრავლად იბრძვიან აფხაზეთში, გვიჩვენებენ სამშობლოსადმი ერთგულებასა და თავდადების შესანიშნავ მაგალითებს. ბევრი მათგანი იმირულად დაეცა ბრძოლის ველზე.

საქართველო არაერთხელ გამხდარა რუსეთის ღალატის მსხვერპლი და ახლაც ასე მოხდა. მან ერთხელ კიდევ გამოაჩინა თავისი ძველი იმპერიალისტური ბუნება, ვერ ელევა თავის ყაჩაღურ გეგმებს, ცდილობს თვის კონტროლს დაუმორჩილოს საქართველოს ზღვის სპირეთი.

სოხუმი დაეცა, მაგრამ ამით ბრძოლა არ დამთავრებულა. იგი ახალი ძალით გრძელდება. ჩვენ ადრე თუ გვიან დავიბრუნებთ დაკარგულ ტერიტორიებს, აფხაზეთი ოდითგანვე ქართული მიწა იყო და ასეთადვე დარჩება იგი.

თქვენ ყველაფერი გაგაკეთეთ სოხუმის დაცვის—ათვის, საქართველოს ერთიანობის და მთლიანობის შენარჩუნებისათვის, დიდი მადლობა ამისათვის. თქვენ ბრძანდებით არა მარტო მსოფლიოში აღიარებული დიდი დიპლომატი და სახელმწიფო მოღვაწე, არამედ მამაცი და უშიშარი რაინდიც, მთელი ბრძოლის მანძილზე არ მოშორებიხართ ფრონტის ხაზს, უშიშრად ხელმძღვანელობდით საბრძოლო ოპერაციებს.

ხალხს ახლა შია, სწყურია, გაჭირდა ცხოვრება, ყველგან იგრძნობა ფიდისციპლინობა, მოშვებულობა, ძარცვა—გლეჯა, ბევრი ჭირ—ვარამი მოგვეძალა, უზნეობა და ღალატი ზეიმობს ყველგან. მაგრამ მიგვაჩნია, რომ ყველაფერს მოევლება. ყველაფერი მოწესრიგდება, გავა წლები და ჩვენი პატარა საქართველო მსოფლიოში ერთ—ერთი უმშვენიერესი და უმდიდრესი სახელმწიფო იქნება. ოღონდ საჭიროა ერთიანობა, ერთსულოვნება, შეკავშირება. თუ ერთად ვიქნებით, ვერავინ მოგვერევა, მუდამ უძლეველი ვიქნებით.

გაუგონარი ღალატის და გამცემლობის შედეგად დაეცა სოხუმი. თქვენ თქვენი მისია შეასრულეთ. თქვენი პირადი მამაცობა მთელი მსოფლიოსათვის ცნობილია. ჩვენს ერს დაღუპვა არ უწერია, რაც უნდა მოხდეს. საბოლოოდ ჩვენ მაინც გავიმარჯვებთ, ისტორია სამარცხვინო ბოძზე გააკრავს ჩვენი ხალხის მოღალატეებს. თაობები კრულვით მოიხსენიებენ მათ სახელებს, ვინც ღალატობს ერის ინტერესებს.

თავისი მრავალსაუკუნოვანი ისტორიის მანძილზე საქართველოს მრავალი ჭირ—ვარამი უნახავს, ბევრჯერ მდგარა უფსკრულის წინაშე, მაგრამ მაინც გადარჩენილა. გადავრჩებით ახლაც.

ომისა და შრომის ვეტერანთა რაიონული შეკრების მონაწილენი.

რედაქტორი

ნ. ნემსაძე.

ილოცავთ

ზორენა სილაგაძეს, მამუკა ჩხეტიანს
გილოცავთ გედნიერებას. ფუძეძლიერი ყოფილიყოს თქვენი ახლადშექმნილი ოჯახი.
მურმან გულგიანი, გივი ახვლედიანი.

თამარ ამირანის ასულ გრეგვაძეს
გილოცავთ დაბადების დღეს.
მარინე ბურის ასული ხეცურიანი.

თამარ ამირანის ასულ გრეგვაძეს
გილოცავთ დაბადების დღეს.
ნათია გესიკის ასული კვენტაძე.

გოგი კვირკაშვილს
გილოცავთ დაბადების დღეს. გისურვებთ ულევ სიხარულს, სიყვარულს და ბედნიერებას.
საშენი მასალების საწარმოს თანამშრომლები.

ნინო, მუხრან ლიპარტელიანებს
გილოცავთ ვაჟიშვილის შეძენას.
მედიკო გაჭრაძე, ჟორა შაუგულიანი.

იზო, ჯონი მეგრელებს
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას. გაგეზარდოთ ერის სასახელო ვაჟი.
რაისაავადმყოფოს ლაბორატორიის თანამშრომლები.

ნუნუ მუშკუდიანს, შიო ომანაძეს
გილოცავთ ქალიშვილის შეძენას გაზრდილიყოს სასახელო ქალი.
ჟორა კუხალაშვილი ოჯახით.

დარეჯან, მურმან გურჯალიანებს
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას.
მალვინა, მამუკა.

იზო, ჯონი მეგრელებს
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას. გაზრდილიყოს სასახელო ვაჟკაცი.
რეზო ლეთოდიანი ოჯახით.

ნაზი, იური ბენდელიანებს
გილოცავთ ნანას უმაღლეს სასწავლებელში მოწყობას.
ლასურიაშის საშუალო სკოლის კოლექტივი.

ციცო, შადიმან დავითულიანებს
გილოცავთ ალუდას გედნიერებას.
ნელი ლეთოდიანი ოჯახით.

ნინო, მუხრან ლიპარტელიანებს
გილოცავთ ვაჟის შეძენას. კვლავაც გწყალობდეთ ღმერთი.
გურამ ხმელიძე ოჯახით.

ციცო ყუბუსიძეს
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას.
ლაილაშის საკრებულოს, კავშირგაბმულობის განყოფილების, კლუბ—ბიბლიოთეკის თანამშრომლები.

ნუნუ, ჯემალ ჩაჩხიანებს
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას.
ლაილაშის საკრებულოს თანამშრომლები.

ნუნუ, შიო, ლოლა, შალვა ომანაძეებს
გილოცავთ შვილისა და შვილიშვილის შეძენას.
გოგუცა, დუგლას ომანაძეები ოჯახით.

ლეილა გიორგობიანს, ჯონი გურჯალიანს
გილოცავთ ვაჟის შეძენას.
ლაცორიის საშუალო სკოლის თანამშრომლები.

იზო, ჯონი მეგრელებს
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას. გაგეზარდოთ სასახელო ვაჟკაცი.
ლაშა გურჯალიანი ოჯახით.

ნათელა, რაინდი სილაგაძეებს
გილოცავთ იმედას უმაღლეს სასწავლებელში მოწყობას.
ლასურიაშის საკრებულოს, კავშირგაბმულობის განყოფილების, ბიბლიოთეკის, კულტურის სახლის თანამშრომლები.

ფაქიზო, ანზორ მუშკუდიანების ოჯახს
გილოცავთ პირველი შვილიშვილის შეძენას. გაზრდილიყოს ერის სასახელო ქალი.
ლასურიაშის საკრებულოს, კავშირგაბმულობის განყოფილების, ბიბლიოთეკის, კულტურის სახლის თანამშრომლები.

ხსოვნა

ზვიად გუგავა

შემოდგომაზე დაბადებული შემოდგომასავით გულუხვი საუვარელი სიკეთის მთესველი იყავ, ზვიად. გიკვირდა ცუდკაცობა, იძინებ შენმა დედამ იმით დააშავა, მხოლოდ პატიოსნებას და ადამიანობას გიკიჟინებდა. რატომ არ გასწავლა, თუ შეიძლებოდა ყველა დროს მორგებოდი?

28 სექტემბერი შენი დაბადების დღეა. 25 წელი შებისრულდა. გილოცავთ, ზვიად!

ვაი, რომ ამ დღეს შენთვის ჩვეული შემართებით ვერ მიგვიპატიჟებ შენს სტუმართმოყვარე ოჯახში. ძნელია შენი დაბადების დღე უშენოდ. ო, როგორ დაგვა-კლდი არა მარტო ჩვენ, არამედ ყველას, ვისთანაც საერთო გაქონია. კაცურად გალიე ღვთისაგან ნაბოძები ოცდასამნახევარი წელიწადი.

დაგვიტოვე უსაზღვრო სევდა და წუხილი. დაგრჩა აუხდელი ოცნება. უმაღლესი სასწავლებლის დამთავრება და დაოჯახება. დასანანია, რომ შენს სახელზე აღარავინ დააგიჯებს ლეჩხუმის მიწაზე, ჩვენო ულალატო დიხშვილო.

ეჰ, ჩვენო ზვიად, ასეთი ყოფილა ცხოვრების კანონი და ეს მუხთალი წუთისოფელი. „მისგან გასწორდეს ყოველი“—ტყუილად კი არ უთქვამს იმ დალოცვილ რუსთაველს. იძინე მშვიდად, ჩვენო კარგო და ზნეკეთილო გიჟო—მშვიდი და უდრტვინველი იქნება შენი ძილი, რადგან ამ ქვეყნად მოხდილი გაქვს ვალი მამულისა.

ნათელში იყოს შენი სპეტაკი სული, ჩვენო ლამაზო, კეთილო და უწყინარო დიხშვილო. ჩვენო ნანატრო სიხარულო, და მოურჩენელო ტკივილო.

ვფიცავთ შენს წმინდა საფლავს, სანამ ცოცხლები ვიქნებით, შენც ჩვენს გვერდით ცოცხლად გიგულვებთ. ავიღებთ სასმისს, შენი მონატრებისას ვიტყვით, შენი არდავიწყებისას.

ბიძები მურმან და იური

ბანძელაძეები.

ბესიკ ოთარის ძე ბაკურაძე

ჯერ წლის შესრულებას გილოცავთ, ბესიკ! ჩვენო მოუჩენელო ტკივილო, ჩვენო უიღბლო ბიჭო. წელს უკვე უშენოდ ვხვდებით შენი დაბადების დღეს. სიკვდილიც რჩეულებზე ნადირობს, თუ რმ, სიკეთით სავსე, თავმდაბალი, ლამაზი და უწყინარი ბაუკაცი გვყავდი, ყველა გიყვარდა, ყველას ეხლინებას, რა თავზარდამცემი იყო ჩვენთვის შენი სიკვდილი, არ დაგინდო ულმოგელმა სიკვდილმა.

ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი სპეტაკი სული, ჩვენო საყვარელო ბიჭო, ჩვენო სიამაყე.

ღმერთმა სასუფეველი დაუმკვიდროს შენს ლამაზ სულს, უკვდავებაში გადასულო და ყველასათვის სტკივარელო.

დედ—მამა, დები, ძმები.

მეულლე ნანული, შვილები ირმა, მირზა, ია დები ნორა, ზინა, სიძეები ვანო ამონაშვილი, გიკენტი ჩანქსელიანი, სოსო ფუთანიშვილი, შვილიშვილები ანზორ, გიორგი, უახლოესი ნათესავები იუწყებიან

დავით არსენის ძე ჩაჩხიანის

გარდაცვალებას. დაკრძალვა 3 ოქტომბერს, კვირას, სოფ. ლაჯანაში.

ალბერტ, ხვიჩა, მურთაზ, თემურ ჩაჩხიანები, ილუშა, ურთველიძე, შალვა, ლავრენტი, ავთო, შარდენგია, შამშე, კაკლე, ზაური, გიჭიკო, ვარდენ, რეზო გოგებაშვილები, ლადო ხვადაგიანი, თამაზ ყვირილიანი, გოგი ფურცხვანიძე, ამგაკო, ნოდარ სილაგაძეები, გოდერძი რაინდი მიქაძეები ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

დავით ჩაჩხიანის

გარდაცვალების გამო.

მამუკა, ბესიკ ჩაჩხიანები თანაუგრძნობენ უსუკ, გადრი ბაგუკიანებს დისშვილის

გელა სილაგაძის

გარდაცვალების გამო.

დემურ ჩხეტიანი, რევაზ გენდელიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

თამაზ ჩხეტიანის

გარდაცვალების გამო.

დედა ციცო, მამა ჯემალი, გეგიები მარო, დოდო, გაგუა სერგო, ძმები დათო, გენური, გიორგი, გიორგი, გიორგაშვილები, გიორგაშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ჟულა ჯემალის ძე სილაგაძე

დაკრძალვა 2 ოქტომბერს, შაბათს სოფ. ორგელში.

მეზობლები ნუკრი სალინაძე, შურა ჩიქოვანი, მაიზერ კოკალიანი, ბობი გენიძე, მარიამ გამსახურდია, კარლო ჩაკვეტაძე, თამარ ახვლედიანი, თამაზ სილაგაძე, მანანა გიორგელიძე, ლეო ყურაშვილი, გიული ხეცურიანი, გოდერძი გოლეთიანი თანაუგრძნობენ ციცო, მურად კოკალიანებს მამისა და სიმამრის

გიჭორის

გარდაცვალების გამო.

პიმენ, შალვა ირემაძეები, ონისე, ჯემალ ხეცურიანები ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

თამარ ჩხეტიანის

გარდაცვალების გამო.

ლუდვიგ ხეცურიანი, პოლიკა, თამაზ თაგვაძეები, შოთა კოკალიანი, მიშა ფოჩხიძე, დათო ლეთოდიანი, გორის კაკრიაშვილი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ლუნა ქორა ლეთოდიანებს

გიჭორ ქარსელაძის

გარდაცვალების გამო.

ცაგერის სამხედრო კომისარიატის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ელეონორა ჯემალ ცხვედიანებს დედისა და სიდედრის

თამარ გოგბასლიძის

გარდაცვალების გამო.

რაიკოლიკლინიკა—საავადმყოფოს თანამშრომლები თანაუგრძნობენ მაყვალა თამრიკო კვირკაშვილებს ბიძის

მიშა მურცხვალაძის

გარდაცვალების გამო.

ნინა ნემსაძე, გივი მდივანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ პაშა, ოლეგ, მზია გიორგოგიანებს მაზლისა და ბიძის

დადაში გიორგოგიანის

გარდაცვალების გამო.

ძმისშვილი ლენუა, სიძე ნოდარი ძმისშვილიშვილეგი ნონა, გადრი, გორია იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ბუგუცა ნიკოლოზის ასული შაკუბულიანი.

იური ნემსწვერიძე ოჯახით სამძიმარს უცხადებს ჯემალ და ციცო სილაგაძეებს შვილის

გელა სილაგაძის

გარდაცვალების გამო.

ჩხუტელის საშუალო სკოლის კოლექტივი მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა

გიჭორ ნიკოლოზის ძე ქარსელაძე.

და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს

შოთა კოკალიანი, არსენ ხეცურიანი, მიშა ფოჩხიძე, რეზო, ჟორა ლეთოდიანები ოჯახებით თანაუგრძნობენ ლუდვიგ ხეცურიანს სიძის

ბუჭიკო გოლეთიანის

გარდაცვალების გამო.

ბურმან ჯიაძე ოჯახით იუწყება

თამარ გორგასლიძე—ჩხეტიანის

გარდაცვალებას.

მაყვალა ლემინო ლიკარტელიანები თანაუგრძნობენ ვენერა, ჟორა ახვლედიანებს დის

დალის

გარდაცვალების გამო.

საქალაქო გიგლიოთეკის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ნატო, სოზარ ნემსწვერიძეებს

გოგუცას

გარდაცვალების გამო.

რეზო ლეთოდიანი ოჯახით იუწყება, რომ გარდაიცვალა

გიჭიერ ქარსელაძე.

ლასურიაშის საშუალო სკოლის კოლექტივი თანაუგრძნობს ნანი და ფიტო ხეცურიანებს მამისა და სიძის

გიჭორ ქარსელაძის

გარდაცვალების გამო.

ქვედა ცაგერის არასრული საშუალო სკოლის კოლექტივი თანაუგრძნობს ლუნა ქარსელაძეს მამის

გიჭორ ქარსელაძის

გარდაცვალების გამო.

ორგელის საშუალო სკოლის 1987 წლის კურსდამთავრებულები იუწყებიან

გელა სილაგაძის

გარდაცვალებას.

ნოდარ სილაგაძე თანაუგრძნობს ჯემალ სილაგაძის და უსუკ ბაგუკიანის ოჯახებს

გელას

გარდაცვალების გამო.

კახა გურჯალიანი ოჯახით იუწყება

გელა ჯემალის ძე სილაგაძის

გარდაცვალებას.

ლევან გურჯალიანი ოჯახით იუწყება

გელა ჯემალის ძე სილაგაძის

გარდაცვალებას.

ლაშა გურჯალიანი ოჯახით იუწყება

გელა ჯემალის ძე სილაგაძის

გარდაცვალებას.

სამეურნეოგათშორისო სატყეო მეურნეობის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ზურაგ გოგიძეს ბიძაშვილის

დავით ჩაჩხიანის

გარდაცვალების გამო.

შუქური გოგებაშვილი ოჯახით იუწყება, რომ გარდაიცვალა

დავით ჩაჩხიანი.

ვიტალი, გია, გოგებაშვილები ოჯახით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

დავით ჩაჩხიანი.

ზურაგ, გორის ბოგიძეები, გრიშა ნემსწვერიძე, ჯემალ არჩვაძე ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

დავით ჩაჩხიანი.

შალვა, რეზო, გახვა სალინაძეები, ლენა, მიშა ყურაშვილები, სოსო კუხალაშვილი, გურამ ჩარკვიანი, ტიტიკო კოკალიანი, დოდო ჩაკვეტაძე, ზურაგ ფაფნიანი, ამირან მუშკუდიანი, სარდიონ ფუტკარაძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ ნუნუ გაგუხადიას ძმის

მურმანის

გარდაცვალების გამო.

ცაგერის საშუალო სკოლის მე—10 კლასების მოსწავლეები თანაუგრძნობენ მარიკა ჩხეტიანს და ალუდა ცხვედიანს ბებიის

თამარის

გარდაცვალების გამო.

ცაგერის სათავე ნაგებობის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ მამუკა ქარსელაძეს და მურადი კოკალიანს

გიჭორ ქარსელაძის

გარდაცვალების გამო.

დათო კვენტაძე, კახა გურჯალიანი, გოგიტა ყურაშვილი, კახა ქობა, გოჩა, როგინზონ მეგრელები, ზურა სილაგაძე, მიხო, მირიან მახარობლიძეები, ზაზა გახსოლიანი, კახა, კოგა, თორნიკე გურჯალიანები, დათო მეშველიანი, გოგი მიქაძე თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

გელა ჯემალის ძე სილაგაძის

გარდაცვალების გამო.

ბრიშა სილაგაძე, რუბენ გურჯალიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჯემალ სილაგაძეს შვილის

გელას

გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

ალიკარტ, ზურაგ სილაგაძეები, ნაზელა გაკურაძე, შოთა კოკალიანი ოჯახებით იუწყებიან

დავით არსენის ძე ჩაჩხიანის

გარდაცვალებას.

გორის კაკრიაშვილი, მურთაზ, ზურაგ ბენდელიანები ოჯახებით თანაუგრძნობენ სოზარ, ნატო ნემსწვერიძეებს დეიდის

გოგუცას

გარდაცვალების გამო.

გოჩა გოგებაშვილი, კოლია გიორგობიანი ოჯახებით იუწყებიან

დავით ჩაჩხიანის

გარდაცვალებას.

დათო, ნელი ლეთოდიანები, ბივი, რეზო ბენდელიანები, ნოდარ, გელა, თამაზ სალიკაძეები, გრიშა შკუბულიანი, გია ახვლედიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ლუდვიგ ხეცურიანს სიძის

ბუჭიკო გოლეთიანის

და ლუნა ქარსელაძეს მამის

გიჭორ ქარსელაძის

გარდაცვალების გამო.